

РЕШЕНИЕ

№ 9732

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9124** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 155, ал. 1, т. 22 от Закона за водите (ЗВ).

Образувано е след връщане на делото от касационната инстанция за ново разглеждане и е по жалба на „Никора 2000“ ЕООД срещу Задължително предписание № КД-03-118(5)/08.07.2022 година на директора на Б. дирекция „И. район“. Иска се отмяната на предписанието като незаконосъобразно.

В ОСЗ жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа оспорването. Претендира разности по представен списък.

Ответникът- директорът на Б. дирекция „И. район“, в становища от 13.11.2023 г. и от 22.05.2024 г. оспорва жалбата.

В последното проведено ОСЗ ответникът не се представлява.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Във връзка с постъпил сигнал в Б. дирекция „И. район“ с вх. №

КД-03-118/03.06.2022 г. /л. 24 адм. д. № 7231/22 г. на АССГ/ на 13.06.2022 г. е извършена проверка от служители на ответника на обект: семеен хотел „О. камък“, разположен в ПИ с идентификатор 38558.14.306, стопанисван от „Никора 2000“ ООД. Резултатите от проверката са отразени в Констативен протокол /КП/ № Пз-246/13.06.2022 г. /л. 22 адм. д. № 7231/22 г. на АССГ/. Установено е, че в границите на имота има неголеми разширения на К. дере, запълнени с вода с дълбочина от 0,5-0,8 м. Посочено е, че водата в тези уширения не се използва за промишлена или търговска дейност.

Въз връзка с извършената проверка е издадено обжалваното предписание, с което директорът на Б. дирекция „И. район“ е задължил „Никора 2000“ ЕООД в едномесечен срок от влизане на акта в сила да възстанови естественото състояние на К. дере в частта на имот с идентификатор 38558.14.306 по КККР на [населено място] като премахне изградените разширения.

В изпълнение на дадените с Решение № 8616/18.09.2023 г. по адм. д. № 1514/2023 г. на ВАС указания е назначена СТЕ, заключението по която съдът приема за обективно и компетентно изготвено.

От заключението на вещото лице А. А. и разясненията, дадени в ОСЗ, се установява следното:

Потокът, който минава през К. дере заедно с други потоци, вливащи се към него по течението му в посока [населено място], е десен приток на река Ш., като водосборът е при ПИ с идентификатор 38558.13.7.

Вещото лице не е открило карта с актуално заснемане след 2010 г. за имота-собственост на жалбоподателя, с идентификатор 38558.14.306. Единственото заснемане на топографската карта за района е направено въз основа на летене от 1971 г., дешифрирано 1981 г. Поради това вещото лице не може да даде еднозначен отговор какво е било естественото състояние на К. дере към 2015 г.

За установяване състоянието на К. дере от 2010 г. до момента вещото лице е ползвало сателитни снимки от Google Earth и от сайта на АГКК. От тях е видно, че към 2017 г. водоемите са 3, а към 2019-2020 г. водоемите са 7.

При огледа на място вещото лице е установило, че оформените 7 броя водоеми са почистени във вътрешността им, както и частично около брега от растителност. Между водоемите са оформени паркови площи с окосена трева и млади борчета и дървета. Освен почистване от растителност на съществуващите заблатени участъци, има и промяна на терена с оформяне на каскадни водоеми, като криволичето корито с меандри при водоемите на места е удълбочено и разширено /уширено/. Стените на водоемите са от земно- насипен тип, като в местата при преливниците, между трите най- високо разположени водоема (в североизточната част), където водата прелива, теренът е укрепван с бетон.

Според експерта в имота на жалбоподателя, а и извън него нагоре по течението, има наличие на ерозия и свличане на земни маси, нарушения, причинени от действията на водата. Счита, че част от очертанията на водоемите е възможно да са се оформили и от кратковременното надигане на нивото на потока с ускоряване на течението. Там, където почвите са по-слаби и се поддават на ерозия, водното течение променя своето местоположение.

Вещото лице е установило, че количеството на водата, която се влива в първия най- горния водоем, е същото като това, което се изтича след 7-мия водоем (последния), т.е. не е ограничена проводимостта и естествения воден поток.

Извършените действия не са оказали влияние на оттока на притока.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Оспореното предписание е издадено от компетентен орган- арг. чл. 155, ал. 1, т. 22 ЗВ, в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити.

При издаването на предписанието е допуснато съществено нарушение на административно-процесуалните правила, довело до неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Актът е издаден, без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Посочената като нарушена разпоредба на чл. 143, т. 1 ЗВ забранява нарушаването на естественото състояние на леглата, бреговете на реките и крайбрежните заливаеми ивици. Установи се от приетото заключение, че действително в имота на жалбоподателя са извършвани дейности по почистване на дерето и по оформяне на каскадни водоеми, но част от водоемите са се оформили и вследствие на ерозионни процеси. Безспорно се установи от заключението на СТЕ, че в съществуващото състояние на дерето проводимостта и естественият му воден поток не са ограничени. Поради това съдът счита, че жалбоподателят не е извършил нарушение на чл. 143, т. 1 ЗВ, а като собственик на ПИ с идентификатор 38558.14.306 е извършил дейности, които представляват облагородяване на терена и защита от вредното въздействие на водите по чл. 138, ал. 4, т. 1 ЗВ. Адм. орган не е посочил какво представлява естественото състояние на дерето. Същият е дал неясно предписание, което не почива на законова опора, а освен това се отнася за К. дере, което не е процесното.

Обжалваното предписание е издадено в нарушение на принципа за съразмерност и пропорционалност. Правилността по принцип на тезата за превеса на обществения над частния интерес, не изключва противопоставимостта на втория. В противен случай преценката за съразмерност би била безпредметна. Границата, до която се простира предимството на обществения интерес, е най-необходимото за целта на акта. До този предел е допустимо и засягането на правата и законните интереси на адресатите на административния акт – чл. 6, ал. 2 АПК. Извършените от дружеството дейности по почистване и укрепване на дерето не са нарушили проводимостта и естественият воден поток на дерето и същевременно осигуряват общия интерес да се постигне защита от вредното въздействие на водите. Поради това процесното предписание не съответства и на целта на закона.

По изложените съображения издаденият административен акт следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл. 226, ал. 3 АПК основателна е претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за разноски в общ размер от 1950 лева, от които 650 лева разноски за производството по адм. д. № 7231/2022 г. на АССГ, 600 лева адвокатски хонорар по адм. д. № 1514/2023 г. на ВАС и 700 лева депозит за СТЕ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Задължително предписание № КД-03-118(5)/08.07.2022 година на директора на Б. дирекция „И. район“.

ОСЪЖДА Б. дирекция „И. район“ да заплати на „Никора 2000“ ЕООД сумата от 1950 /хиляда деветстотин и петдесет/ лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: